

ПРОЕКТ

НА ТЕМУ:

«ДІТИ ВУЛИЦІ — РОЗПЛАТА ЗА
БАЙДУЖІСТЬ»

Важке дитинство ніколи не закінчується

ВИХОВУЮЧИ ДІТЕЙ, НИНІШНІ БАТЬКИ ВИХОВУЮТЬ МАЙБУТНЮ ІСТОРІЮ
НАШОЇ КРАЇНИ, А ЗНАЧИТЬ І ІСТОРІЮ СВІТУ.
НАШІ ДІТИ - ЦЕ НАША СТАРІСТЬ. ПРАВИЛЬНЕ ВИХОВАННЯ - ЦЕ НАША
ЩАСЛИВА СТАРІСТЬ, ПОГАНЕ ВИХОВАННЯ - ЦЕ НАШЕ МАЙБУТНЄ ГОРЕ,
ЦЕ НАШІ СЛЬОЗИ, ЦЕ НАША ПРОВІНА ПЕРЕД ІНШИМИ ЛЮДЬМИ.

ДИТИНА - ЦЕ МАЙБУТНЄ. (В. ГЮГО)

ЇХНІЙ ДІМ — ЦЕ ВУЛИЦІ НАШОГО МІСТА. ЇХНЯ ЇЖА — КУСЕНЬ ЧОРНОГО ХЛІБА. ЇХНЄ ЖИТТЯ — ЦЕ «ЗАПАХ» КЛЕЮ «МОМЕНТ».
ХТО ВОНИ? НА БІЛЬШОСТІ З НИХ НАЛІПЛЕНО ЯРЛИК «ДІТИ ВУЛИЦІ».

Вже нікого не дивує поява на вулиці маленьких брудних бродяг. Вони по одному блукають лабіринтами вулиць, намагаючись якось заробити собі на життя, і майже нічим не привертають уваги перехожих. Вони живуть у своєму світі, світі кольорових барв галюцинацій. Це вони сьогодні проходять жорстоку школу життя в такому специфічному «навчальному закладі», як вулиця. За часів затяжної економічної кризи та моральної апатії суспільства вони страждають найбільше, їхні нинішні поневіряння, їхній біль — то неоплатний рахунок дорослим, наша відкрита неvigойна рана, наш сором і наша ганьба.

Опинившись на вулиці, дитина змушена роздобути собі харчі. Хтось краде, хтось випрошує в жалісливих перехожих, а хтось пробує дрібними послугами заробити якусь копійчину.

За свідченням соціальних психологів, перший крок на вулицю починається з прогуляного уроку, дрібної сварки з батьками. Діти мандрують туди, де і народ багатший, і люду більше – дивись, сотий чи тисячний перехожий розщедриться. Та вже і є за день на хліб, солодоці та ще й на ігрові автомати. На такі гроші на периферії не розжитися. Тож і втікають діти з неблагополучних чи малозабезпечених сімей до ілюзорного свободою та достатком світу, до великих міст, зокрема столиці.

Місцями нічліжок дітей є теплотраси, підвали та горища житлових будинків, покинуті будинки, підсобні приміщення ринків, вокзали, залізничні вагони. А також винаймають квартири, де можна переночувати. Кожна дитина знає декілька адрес таких квартир. Двокімнатна квартира з обдертими стінами, без меблів, із забрудненою кухнею. За одну ніч у такій квартирі хазяйці віддається якась певна частина заробітку. В одній кімнаті може ночувати до 30 дітей.

Є ще вибір — підвали, там ти вже можеш бути собі господарем. Збирається маленька групка дітей, вибирають собі старшого, називають його татом. У такий же спосіб вибирається і мати. Батьківський вік може становити 9—10 років. Головне, щоб батьки були активними і знали, де можна знайти щось поїсти. В обов'язки «матері» входить любов до своєї групи, своїх дітей, прибирання «квартири», вкладання діточок у «ліжечко». «Батько» шукає, де можна заробити грошей і чим нагодувати своїх дітей. От і доводиться найбільш обділеним і незахищеним самим шукати порятунку в цьому жорстокому світі.

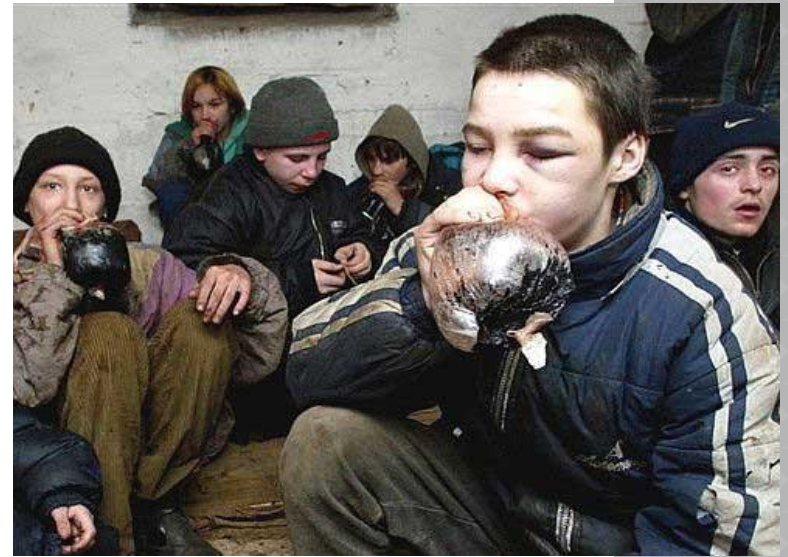

На обліку служб у справах неповнолітніх перебувають понад 129 тис. дітей, які бродяжать і жебракують, скоюють правопорушення, вживають наркотичні речовини й алкогольні напої. У 2015 р. за різні порушення в міліцію було доставлено 69 тис. неповнолітніх. Безпритульникам взагалі не подобається жити в притулках і дитячих установах, хоча там, на думку дорослих, цілком нормальні умови: триразове харчування, чистий одяг, своє ліжко з тумбочкою. Притулок для них — все одно що в'язниця, настільки малолітні бродяги розбещені свободою, наркотиками, розгнuzданим підвальним сексом, жебрацьким заробітком. Тому вони утримуються там недовго: підхарчуються, іноді одягнуться, медсестра замаже нариви та садна, і через декілька днів багато хто з них тікає.

Проблема нещасного дитинства в Україні набула такої гостроти, що на неї почала звертати увагу європейська спільнота, за підтримки якої, зокрема, реалізується міжнародний проект «Надання допомоги «дітям вулиці» та соціально незахищеним категоріям дітей і підлітків», участь у якому беруть Інтернаціональний союз з Німеччини та Ліга соціальних працівників України. А міжнародна організація «СОС – Кіндердорф» у м. Бровари Київської області планує будівництво дитячого селища для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки та піклування.

У нашій країні не повинно бути нічиїх дітей – це, наші з вами діти, це діти України. І малолітні жебраки на вокзалах, і неповнолітні токсикомани в під'їздах так чи інакше – це наше майбутнє. І те, яким воно буде, залежить сьогодні від наших рішень.

ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО

ДИТИНА - ЦЕ ДЗЕРКАЛО СІМ'Ї,
ЯК У КАПЛІ ВОДИ ВІДБИВАЄТЬСЯ СОНЦЕ,
ТАК У ДІТЯХ ВІДОБРАЖАЄТЬСЯ
МОРАЛЬНА ЧИСТОТА МАТЕРІ І БАТЬКА.

В. СУХОМЛИНСЬКИЙ

Onnik James Krikorian

Nodar TSKHVRASHVILI (RFE/RL)

Слід пам'ятати, що дитинство є найважливішим, самобутнім і неповторним періодом у становленні особистості. Саме в дитинстві закладаються фундаментальні якості особистості, які в майбутньому забезпечують її психологічну стійкість, позитивні моральні орієнтації, життєздатність, цілеспрямованість. Ці духовно-моральні основи не з'являються спонтанно, вони потребують позитивного соціального оточення, родинних зв'язків, позитивних прикладів і любові батьків.

Не дай, Боже, вашій дитині опинитися на вулиці. Зуміти там вижити і повернутися до нормального життя — дуже важко. Діти на вулиці — це лихо, що може перерости в трагедію.

